

El senyor conseller de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació:

Dicho lo cual, el hecho cierto es que existen unas normas, y transparencia es cumplir normas con rapidez, claridad, eficacia y garantías.

Tras recibir en nuestra *conselleria* una denuncia anónima, a las que normalmente no se dan crédito, salvo que aporten una serie de documentación, que no era el caso, por velar por el derecho a la intimidad de las personas; sin embargo, se hizo público en la prensa la misma información. A partir de ese momento, se activó el mecanismo previsto en el decreto de la inspección general de servicios. No es ningún invento de nadie. Es un decreto, por cierto, de la época del Partido Popular. Bien es verdad que la inspección general de servicios el Partido Popular la redujo a tres personas para que no funcionara. Y nosotros la hemos llevado ya a nueve y esperamos acabar la legislatura con diecinueve. ¡Para que nos inspeccionen a nosotros! No a ustedes, que ya se preocuparon de que no hubiera... ¿eh? (*Remors*)

A partir de ahí, lo que se ha hecho es iniciar un expediente de investigación. Se han nombrado a dos inspectores siguiendo el procedimiento habitual. Y usted, ¿qué quiere que yo le diga, si es culpable o inocente? Lo que tendrá que haber es un trabajo serio de inspección y lo que sí les puedo asegurar es que ese informe se hará... (*remors*) se hará público, sin ninguna duda, se hará público y tal.

No me extraña que ustedes cuando yo les digo estas cosas, ustedes no se fíen. Tienen una larga experiencia de actuar de otra manera. Pero, ¿qué le vamos a hacer? Estos son los hechos... (*Veus*)

El senyor president:

Senyor conseller, finalitze vosté. Però els he de recordar a la bancada popular que el senyor conseller ha estat interromput en dos vegades. I si se demana... (*Remors*) En dos vegades s'ha interromput l'orador.

Senyories, senyories, l'han interromput en dos ocasions.

El senyor conseller de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació:

Yo invoco...

El senyor president:

Finalitze vosté, senyor conseller.

El senyor conseller de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació:

...sí, pero invoco al artículo del reglamento que concede el pleno derecho al que está en el uso de la palabra a no ser interrumpido.

A partir de ahí... (*Algú diu: «¿Qué artículo es ese?»*) Pues el 68 o el 58. Dame un... esto.

El senyor president:

Senyor conseller, finalitze vosté.

El senyor conseller de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació:

Dicho lo cual, los hechos son esos y esa es la investigación. Todo lo demás son hipótesis y son cuestiones que ustedes se empeñan en manejar, vamos, sin ningún tipo de mayor fundamento. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Senyories, continuem amb la sessió de control amb la pregunta que formula el síndic del Grup Parlamentari Compromís al president del Consell.

Senyor Ferri, té..., ai, un segon. Sí, té raó. Té la paraula, però no té el micro. Té ara la paraula i el micro.

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor president, este dissabte passat va fer un any del compliment de l'Acord del Botànic i la pregunta d'este ple de Compromís va dirigida precisament a conèixer la valoració que fa el Consell del compliment de l'acord. Un acord entre el Partit Socialista, Podemos i Compromís en el qual marcàvem les noves prioritats d'un nou consell i en el qual marcàvem també les principals línies d'actuació.

L'11 de juny de 2015, només dos setmanes després de les eleccions, ja n'hi havia sobre la taula un acord que sustenta un canvi polític i històric al nostre país. I el va signar encara sense saber qui anava a ser el president de La Generalitat, quines conselleries hi anaven a conformar eixe futur consell, eixe futur nou govern i, també, sense saber qui ostentaria cadascuna d'estes conselleries. Però l'11 de juny ja teníem clares les prioritats del govern del canvi, de transformació i de reparació del que havia fet el govern anterior.

Este govern va nàixer perquè, per damunt de tot, està el nostre compromís amb la ciutadania i, en especial, amb les persones més vulnerables que van patir els governs i la gestió del Partit Popular.

No vaig a detindre'm a descriure la situació que ens va deixar l'anterior govern. No perquè pense que hem d'oblidar o hem de passar fulla d'allò que va passar; al contrari, crec que és bo recordar què va passar, d'on venim i que es bo construir

sobre la memòria. Però no parlaré de la situació que va deixar el Partit Popular, perquè no cal. Ho estem veient dia a dia. Vegem tots els dies els pufos i les mangarrufes que va fer el Partit Popular, que dia a dia ens recorden que no estaven interessats en gestionar, sinó que estaven ocupats en saquejar. *(Aplaudiments)* I així ens ha anat a tots. Així ens ha anat a tots, que ara estem pagant eixos pufos, i així els ha anat a alguns d'ells que era estan precisament en la presó.

Però bé, vull centrar-me en la situació actual i, sobretot, en el gran grau de compliment de l'Acord del Botànic. I, sobretot què ha significat eixe Acord del Botànic, perquè darrere de les polítiques que n'hi han en l'Acord del Botànic hi ha persones que ja comencen a viure millor.

Per exemple, quan parlem de rescatar persones. Viuen millor els pensionistes i les persones discapacitades que ja no han de fer front al copagament. Un copagament injust, indigne que el govern central ens vol imposar a base de tribunals.

Viuen millor les famílies que poden portar els seus xiquets al menjador durant tot l'any.

Viuen millor les persones dependents a les quals se reconeix la seua dependència després d'anys d'espera.

Viuen millor les famílies que poden accedir al material escolar gratuït gràcies al programa Xarxa Llibres o que poden portar els seus xiquets i xiquetes a les escolletes.

Viuen millor els estudiants universitaris que ara mateixa poden accedir a una beca salari.

Viuen millor els veïns i les veïnes que han recuperat el dret a la sanitat universal i gratuïta, tinguen papers o no els tinguen.

Viuen millor, en definitiva, els valencians i valencianes, eixe 99% de valencians i valencianes que ni tenen comptes en Suïssa, ni tenen empreses fantasma en Panamà.

I viuen millor cada dia perquè n'hi ha un govern que governa per a les persones. I això és un gran canvi. No... no creguen, ¿eh?

Abans es governava per a Ecclestone i per a pagar amb diners públics..., comprar amb diners públics empreses dels amiguets del Partit Popular: l'empresa Valmor. Alguna cosa hauran de dir la senyora Bonig i la senyora Catalá que formaven part d'eixe Consell i que ahir la senyora Lola Johnson va dir que eren completament sabedores del que estava passant ahí. Governaven per a això i no governaven perquè un pensionista tinguera accés a les seues medicines.

Abans es governava per als Cotino i no perquè es fera un acte de reparació per a les víctimes del metro. Abans es governava per als poderosos i no perquè la gent senzilla tinguera garantits els seus drets.

En només un any, senyor Puig, senyor president, governar a la valenciana s'ha convertit en un referent en tot l'estat. El governar a la valenciana és posar les necessitats de les persones per davant dels interessos partidistes. Governar a la valenciana és posar el parlament valencià en el centre de la vida política.

Evidentment que hem d'anar més enllà del pacte del botànic. N'hi han moltes més coses a fer. Algunes ja s'estan fent en estes Corts, com la llei de la tele i de la ràdio, que ens portaran una tele i una ràdio públiques en valencià i per a la gent, no per als governs de torn. També, la llei electoral, que estem treballant ací i on acabarem amb la injusta barrera electoral del 5% i anirem cap a un sistema d'una persona, un vot.

Queda molt per fer. Algunes coses no depenen de nosaltres. Per exemple, en l'últim eix del botànic es parla d'un finançament i unes inversions justes per al nostre país. Per això no només s'aconsegueix demanant-ho o exigint-ho, com està fent el seu govern. S'aconsegueix si en Madrid tinguérem un govern que ens escoltara, un govern que no continuara tractant-nos com a ciutadans de segona, com fa el govern del senyor Rajoy.

Cal traslladar a Madrid l'esperit del botànic. I amb eixe desig vull acabar la meua pregunta, espere que en el ple que tindrem el 29 i 30 de juny, d'este mateix mes, puguem estar parlant ací, per fi, que a Madrid s'està construint un acord com el del botànic, que a Madrid s'està construint un govern a la valenciana.

Senyor president, ¿com valora el seu Consell el compliment de l'Acord del Botànic després d'un any de la seua vigència?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Les eleccions de 24 de maig van tindre una conclusió ben clara, ben contundent: la majoria, una majoria ampla de valencians i valencianes votaren canvi. Un canvi progressista, presidit pel diàleg, el gest social i la convivència. Un canvi en la manera de fer política. Volien polítics humils, que escolten, que siguen honrats, que assumisquen la transparència. I un canvi en les polítiques, que les decisions es prenguen pensant en els ciutadans i no contra els ciutadans, pensant en la majoria.

Eixe és el missatge que se va entendre per part dels distints grups que van donar suport a l'Acord del Botànic, per damunt de qualsevol interès partidari. I jo vull començar agraint a tots els grups que van fer possible este acord tot el treball fet durant este any.

Un acord des de la diversitat. La diversitat és rica, la diversitat és positiva, la diversitat ajuda a un nou ecosistema millor. Estabilitat i honradesa, eixes són dos qüestions que no són revolucionàries, com vosté dia, és veritat. Però estabilitat

i honradesa han significat almenys que hi haja un escenari positiu, fins i tot per a qüestions bàsiques, com és el creixement econòmic i també per a la redistribució.

Respecte al creixement econòmic, eixa estabilitat i honradesa el que ha produït és que en estos moments totes les..., fet ja un balanç d'un any, totes eixes previsiones nefastes, crítiques que passaven, se dia, i fa poquets dies també ho miraven en els diaris el que se dia els dies abans de les eleccions, «si hay un bipartito, un tripartito, la economía va a estancarse, va...» Bé, tot allò que es va dir que passaria no ha passat, tot el contrari. El PIB ha crescut un 3,6% l'últim any, la comunitat que més d'Espanya. Les afiliacions han augmentat un 3,5%. L'atur ha caigut un 5,4%, en Espanya menys. La producció industrial ha augmentat un 8,2% este mes d'abril. Les exportacions acumulen un 7% de creixement, enfront del 0,2 este any de la mitjana espanyola. L'augment del nombre de turistes ací, en este trimestre, ha estat el 20%. I sobretot, mire, sap del que este govern se sent més orgullós: és que ha baixat el risc de pobresa en quasi dos punts (*aplaudiments*) i de carència severa... I de pobresa en carència severa, quasi 5 punts.

Però, efectivament, estos indicadores són indicadores que estan molt lluny d'on nosaltres volem arribar, molt lluny, molt insuficient. Nosaltres, ni aixina de triomfalisme, ni aixina. Perquè mentre hi hagen mig milió de persones aturades, mentre hi haja quasi un 30% de persones en risc d'exclusió, ni un triomfalisme, clar que no.

Però és veritat que no podem fer un atac de futur, un combat al futur sense saber on estem. I on estem, estem en una situació molt complicada. El nou govern es va trobar amb dos greus hipoteques. Una hipoteca que havia de vore amb la hipoteca reputacional, que això afecta l'economia, afecta molt l'economia i afecta el nostre prestigi en Europa. Perquè abans d'ahir van estar a la conselleria d'hisenda els responsables del BEI, i estan preguntant: on estan els col·leges? Perquè molts dels col·leges que teòricament s'han fet, no s'havien fet.

I, per tant, això ens ha tret molta reputació en Europa i nos ha tret molta reputació també a les empreses valencianes.

I la segona hipoteca és una hipoteca que eixa sí que és evident i clara, els 41.000 milions d'euros de deute i tot el conjunt de les mines que ens trobem cada dia. Eixe procés de desactivació de les mines no ha acabat. I anem a intentar acabar en la legislatura, però jo sóc poc optimista en algunes, perquè en van sorgint cada dia. Ja hem parlat de la mina de la Fira de València, la mina de CIEGSA, la mina en l'SGR, la mina de la Ciutat de la Llum, la mina de RTVV. Poc a poc hem d'anar desactivant-les. Però, efectivament, eixe és un treball que a este govern li costa molt de temps, perquè efectivament ens agradaria estar en una situació més sanejada i en una situació que poguérem dedicar-nos a allò que volem, que és transformar este país.

Fruit del pacte del botànic ha nascut un nou temps, un temps de reparació, de reconstrucció i de renaixement. Un temps que repara drets, ha reparat els drets, com vosté dia, dels dependents i de les persones amb més dificultats. L'eliminació del copagament confiscatori, s'ha ampliat el pressupost de la renda garantida en quasi un 40%, el dret a la vivenda en la llei de funció social que ara entrarà en el parlament, la

lluita contra l'empobriment energètic, s'ha reparat el dret a la salut, que no vaig a insistir en les coses que han plantejat durant este matí, el dret a l'educació, en la gratuïtat dels llibres de text, el 40% més de fons per a beques, la reparació dels drets, però també dels afectes.

I mire, probablement, una de les coses que com a president estic més orgullós d'este temps ha estat el reconeixement del deute moral que tenia el govern de La Generalitat amb les víctimes del metro. (*Applaudiments*)

I, tant en el camp de l'economia com en el camp de la cultura, s'està avançant. Ara, la setmana passada anunciarem la llei d'impuls de la inversió, s'aprovarà per part del govern també l'agència d'innovació, s'està refundant l'IVF, hem fet un pla d'estratègia cultural, pel que significa també, no només per a l'economia, sinó per a este país, la necessitat que el canvi siga un canvi cultural. O és un canvi cultural o no serà canvi.

Tot això és el que hem estat intentant desenvolupar junts. I tant de bo, tant de bo, molt altres grups se sumen en les coses positives que s'estan realitzant, amb totes les mancances, amb totes les insuficiències i també amb tota l'autocrítica que fem i que entre tots nos ajuden a fer.

Però els vaig a dir una cosa. Estem més prop que fa un any del renaixement del poble valencià.

Gràcies. (*Applaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, president del Consell.

A continuació, donem pas a la pregunta que formula, en nom del Grup Ciudadanos, el seu síndic, il·lustre diputat Alexis Marí.

Senyor Marí, quan vosté vullga.

El senyor Marí Malonda:

Gracias, *president*.

President, vicepresidenta, *consellers*, eurodiputada.

Bueno, antes que nada, *president*, lo veo a usted muy blanco, estos días hemos hablado mucho de veraneantes. Nosotros hemos presentado, sabe, algunas cosas que creo que, hombre, algo habrán estado bien, no, una propuesta para una nueva ley electoral, la eliminación de aforamientos, un nuevo modelo urbanístico, el aumento de la renta básica, medidas medioambientales. Veremos quiénes son los veraneantes.

Pero, mire, yo me atrevería a decir que usted creo que los conoce. Estos han sido los veraneantes que hemos tenido en la Comunidad Valenciana, estos han sido los veraneantes que hemos tenido en la Comunidad Valenciana. (*Applaudiments*) Estos han estado veraneando... Estos son los que han estado veraneando en la Comunidad Valenciana.